

Carrer Major

Sant Adrià de Besòs

Ubicació

Comarca: Barcelonès
Lloc/Adreça: Sant Adrià Nord - Carrer Major
Alçada: 8

Coordenades:

Latitud: 41.433486868805
Longitud: 2.2154778105057
UTM Est (X): 434455
UTM Nord (Y): 4587177

Classificació

Número de fitxa: 08194 - 98
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Conjunt arquitectònic
Estil / època: Noucentisme
Segle: XIX-XX
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: Diversos propietaris

Fitxes associades:

[Can Rigalt](#)

[Can Royo](#)

[Nucli Antic](#)

Autoria de la fitxa: Equip de treball de l'Arxiu Municipal de Sant Adrià de Besòs "Isabel Rojas Castroverde" (ASAB)

Data de registre de la fitxa: dc., 20/12/2017 - 01:00

Data de la darrera revisió: dc., 26/05/2021 - 01:00

Descripció

Conjunt d'habitatges situat al carrer Major, que comença a l'antiga carretera o camí Ral (Av. Pi I Maragall), on abans trobàvem l'antic Hostal i on encara està l'antiga masia de Can Rigalt, i comunicava amb els carrers centrals del municipi, com la plaça de la Constitució, actual plaça de l'Església, i també amb el Camí de Santa Coloma. Curiosament el carrer més directe entre la principal via de comunicació de l'època i el centre del poder, l'església i el documentat castell o palau episcopal, era el carrer de l'església. Potser la presència de Can Rigal, sobretot a partir del segle XVIII, canvià la dinàmica local. El primer document d'obres i urbanisme que està registrat a l'Arxiu Municipal, exposa la construcció d'una canonada entre el pou de Can Rigalt i el Camp del Sorall, l'any 1889. Durant els anys 20, amb l'expansió de l'eixample adrianenc hi ha molts registres d'edificacions de cases amb planta baixa, i un pis. També alguna de dos pisos. La majoria van ser bastits entre els anys 1924-1925. Destaquen les cases número 15 i 17. Tot i les transformacions que ha patit l'edifici del número 15, consta de planta baixa i tres pisos. El tercer pis es una remunta a posteriori, amb terrat pla. A la planta baixa també hi ha hagut modificacions que han alterat la disposició de les obertures. On hi trobem dues entrades als habitatges i un garatge de persiana metàl·lica. El programa compositiu originari es manté en els dos primers pisos. Amb una disposició simètrica de les obertures, amb quatre eixos de verticalitat a parir de les balconades: dues balconades dobles per planta amb balcó de ferro, pintat de blanc. El parament de la façana és arrebossat i llis, pintat d'un to argilós amb un recreixement al voltant de les obertures amb coronament triangular i pintat d'un to ocre més clar. L'edifici del número 17 és de planta baixa i tres pisos, però els dos darrers són una remunta posterior. Originàriament era de planta baixa i pis. A la part baixa s'hi ha afegit un nou accés amb una escala que comunica amb els pisos afegits, mentre que la porta original es manté a la dreta. El parament de la façana és en planta baixa amb arrebossat amb imitació de carreus. Mentre que la planta pis és llis, sense pintar. En aquesta planta hi ha una balconada amb doble obertura, amb un balcó corregut que les uneix. Tenen un encerclament motllurat acabat amb arc escarser, ornat amb motius vegetals.

Història

Segons una documentació que data de l'any 1905, en aquell moment s'anomenava al carrer com a Major o d'En Coromines, possiblement perquè la família Coromines tenia allà propietats. Situat gairebé on trobem avui dia el carrer de les Monges, hi havia un convent per a noies de les Terciàries Dominiques, que més tard va ser de les Germanes de la Consolació. Més amunt estava la famosa tenda de queviures el «Despertador» i el «Cafetí». A l'esquerra d'aquest carrer trobem la masia de Can Llobateres coneguda com a Ca l'Agustí. Durant la II República, l'any 1931, el nom de carrer va canviar i es va dividir en dos: de la carretera fins al carrer de les Monges va passar a anomenar-se carrer de B. Pérez Galdós, i l'altra part, carrer de l'Estanislau Figueres. Tot i així, no va tenir cap influència en els adrianencs que el segueix coneixent com carrer Major. El 1939, va tornar a denominar-se carrer Major. A finals de 1940, principis de 1941, es va dur a terme un projecte d'eixamplament del Carrer Major, de 2,50 metres, a 10 metres, des del carrer de les Monges a la carretera general. Aquest, va destruir el colomar quadrangular característic de Can Rigalt i va afectar conseqüentment l'antic Hostal, existent des de l'any 1430. Com molts altres hostals del camí de França, tenia llicència de fleca, taverna i botiga. Conegut inicialment com Ca La Galana, va servir d'Escola nacional a un departament i d'Ajuntament, de presó i escorxador. L'antic hostal va ser enderrocat l'any 1992.

Bibliografia

ASAB UI. 1, exp. 3. ASAB UI. 1, exp. 49. ASAB UI. 7, exp. 34. ASAB UI. 8, exp. 3. ASAB UI. 8, exp. 19.
ASAB UI. 6, exp. 3. ASAB UI. 6, exp. 7. ASAB UI. 10, exp. 15. ASAB UI. 9, exp. 16. LLANÉS
GUTIÉRREZ, F. (1950): Viaje a San Adrián de Besós. Guía práctica y curiosa de la población.

